

плъхове до самия мене. Едната половина отъ моята воля ме заставяше да не мърдамъ отъ мѣстото си, а другата, която сѣ повече се засилваше, искаше да скоча и да се спасявамъ.

А водата идваше съ страшно бучение. Следъ нѣколко секунди, които ми се сториха година, змията се смъкна бавно отъ ржката ми, когато водата стигна до краката ми. Змията се изгуби, и азъ нито я усѣщахъ вече, нито я виждахъ. Мене ме завладѣ страхътъ отъ водата по-силно, отколкото страхътъ отъ змията, и азъ бързо се вдигнахъ и отминахъ...

М. И. С.
